

Kırılğan Tüm İmgeler

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 05 Eylül 2015

Ezber bozan bir yoksunluk benimki:
Kışkırtıcı, toz konduramadığım,
Yalnızlık alabildiğine nüktedan.
Seyrindeyim kuş bakışı
Kırılğan bir serçenin tedirginliğinde
Gizli aslında her şey.

Yatay, dikey nice eksende
Her nasılsa teğet geçtiğim
Bunca insan.
Yine de gülüyorum zaman zaman.
Mademki reva görülen bu
Olsa da hayli hüzünlü bir hikâye benimki.
Çalıştırıyorum silecekleri mütemadiyen
Ruhun o bulanık döngüsünde.

Zafiyetim belli ki yanılığım
Yoksa tüm o yenilgi değil mi
Geçirdiği pençelerine kaderin.
Dert etmem, biline,
Alışıyorum git gide.
Hele ki derinlerdeki o ganimet yok mu,
Tutuşturan payidar bir kıvılcım
Hele ki düşmüşsen bir kez aşka.

Endişeye mahal yok sevgili,
Mademki varsıl bir aşk düşen payıma
Severim ben iki kişinin de yerine.
Yokluk dediğin ne ki
Var olduğum aslında ne saçma bir yalan.
Kırık miğferim
Kırılğan tüm imgeler
Paramparça bir hayat benimki.

Sensizlik iken iştigal ettiği yüreğin

Sensin yine alıntı mizacımın dengi
Ruhumun kıyısında hani sığ bildiğin
Ne çok izlek arda kalan sen bildiđim.

Tuzađa yakalanmaksansa ansızın
Sırdağ bildiğim o yeknesak tımceye
Vakıftı oysa ve nelere delalet.
Ne bir isyan ne tek bir sitem
Söz hakkımın olmadığı kuru bir söylem
Kadar hicap duyduğum en derinde.